

РЕШЕНИЕ

№ 39157

гр. София, 09.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7040** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. Н. В., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Й. И., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221725000323-091-001/22.10.2025г., потвърден с Решение № 452/03.04.2026 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с който е ангажирана отговорност на жалбоподателката по чл.19 от ДОПК за задълженията на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД за задължения на дружеството за ДДС и за корпоративен данък.

Жалбоподателката счита ревизионния акт за незаконосъобразен, а изводите на органите по приходите – за необосновани, в противоречие със събраните доказателства и разпоредбите на процесуалния и материалния закон. В жалбата подробно са анализирани двата фактически състава на отговорността по чл.19 от ДОПК – по ал.1 и по ал.2. Относно отговорността по чл.19, ал.1 ДОПК се поддържа, че не е доказано ревизираното лице да е укрило със свои действия факти и обстоятелства, които е било длъжно да декларира пред НАП. Изтъква, че макар действително да е заемала длъжността „управител“ и да е била едноличен собственик на капитала, С. В. е предоставила на М. М. М. пълномощно за осъществяване на дейността на дружеството, както и електронен подпис на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД на Н. А. Н. – счетоводител. Отделно сочи, че ГДД за 2022г. е следвало да се подаде от 01.03.2023г. до 30.06.2023г., а тя е била управител до 25.04.2023г. Изложени са доводи, че не е доказана причинно-следствена връзка между поведението на жалбоподателката и невъзможността за събиране на задълженията. Относно отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК е анализирана хипотезата на т.1, като се поддържа, че не са налице каквито и да е било финансови активи, отчуждени от жалбоподателката от имуществото

на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД, нито безвъзмедно, нито на цени, по-ниски от пазарните, в това число не е доказано средствата от продажбите на стоките към „ИННО БИЛД“ ЕООД и „ВТА СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ ЕООД да са останали в притежание на С. В., нито е посочена датата на извършените плащания към третото лице, за да може да се направи извод, че това е станало в периода, когато тя е била управител и едноличен собственик. Прави се оплакване и че ревизионният акт противоречи на целта на закона. Иска се ревизионният акт да бъде отменен изцяло.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена, като бъдат присъдени на жалбоподателката сторените по делото разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ - С., представляван от юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221725000323-020-001 от 22.01. 2025 г., издадена от Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Със заповедта е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК на С. Н. В. като управител на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД за задължения за ЗДДС за периодите от м. 12.2022 г. до 12.04.2023 г. и за корпоративен данък за 2022 г. ЗВР е връчена на ревизираното лице лично на 21.03.2025 г., За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221725000323-092-001/07.07.2025 г., връчен на 05.08.2025 г. Срещу РД е подадено възражение с приложени допълнителни доказателства, но същото е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221725000323-091-001 от 22.10.2025 г., издаден от Б. К. С. като орган, възложил ревизията, и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. С ревизионния акт е ангажирана отговорност на С. Н. В. на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за установени с РА № Р-22221023004529-091-001/26.03.2024 г., но невнесени задължения на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД за данък по ЗДДС за периодите от м. 12.2022 г. до м. 04.2023 г. в общ размер па 81 793,97 лв. и корпоративен данък за 2022 г. в размер на 884,78 лв. С РА са начислени и лихви за задълженията по ЗДДС в размер на 9 609,09 лв. и за тези по ЗКПО в размер на 88,47 лв. РА е връчен на 21.01.2026 г.,

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“, който с Решение № 452/ 03.04.2026г. е потвърдил ревизионния акт изцяло. В мотивите на решението са потвърдени констатациите и изводите на ревизиращите органи, но с корекция на основанията за отговорността на жалбоподателката за задълженията на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД по ЗДДС вследствие на отказан право на данъчен кредит. Решаващият орган е приел, че отговорността на С. Н. В. за тези задължения следва да бъде разгледана единствено в хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Извършените от ревизиращите органи процесуални действия и направените от тях констатации и изводи са следните:

С. Н. В. е местно физическо лице. Считано от 29.04.2020 г., същата е едноличен собственик на капитала и управител на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД. Дружеството е било регистрирано по ЗДДС до 12.04.2023 г., когато поради установени обстоятелства по чл. 176, т. 3 от ЗДДС е deregистрирано. Считано от 25.04.2023 г., дружествените дялове са придобити от М. М. М..

На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/. В отговор жалбоподателката е дала писмени обяснения, в които декларира, че е

предоставила дейността да се извършва от лицето М. М. с пълномощно. Пълномощно не е представено. Представена е декларация-съгласие за разкриване на банкова тайна, както и декларация за електронен адрес за кореспонденция.

Извършени са справки в информационните регистри на НАП относно придобито и притежавано от жалбоподателката движимо и недвижимо имущество. За периода от 01.01.2022 г. до 30.04.2023 г. няма вписвания по партидата на лицето. Установено е, че притежава поземлен имот с площ от 680 кв.м. в обл. П., [община], [населено място], ведно с: паянтова сграда, с данъчна оценка в размер на 1 879,90 лв. Има два автомобила – лек и товарен, регистрирани през 2004 г. и 2016 г. Не е подавала ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Имала е открити банкови сметки, които поради наличие на изискуеми задължения са запорирани.

Изискана е информация от трети лица, от които са предоставени следните данни:

От „АЙКАРТ“ АД е получен отговор, според който откритата от „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД сметка е без движение, няма наличности и е запорирана.

От „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИС“ АД е посочено, че С. Н. В. не е била клиент на дружеството периода 01.01.2022г.-30.04.2023 г.

От „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД са предоставени данни за открита от „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД банкова сметка, по която е имало начално салдо в размер на 2 520,75 лв., входящи парични потоци в размер на 506,76 лв. /получени суми от обект магазин за спортно облекло/ и изходящи парични потоци общо в размер на 3 023,01 лв. /теглени на каса, плащане на ПОС и банкови такси/, съответно крайно салдо 4,50 лв.;

От „БАНКА ДСК“ АД са предоставени данни за открити партии с титуляр С. Н. В., от които една сметка е без движение, спестовен влог без движение и кредитна линия, по която на 08.04.2022 г. е отписана сумата от 1 875,48 лв. и същата е закрита.

Констатирано е, че на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от м. 12.2022 г. до м. 04.2023 г. и по ЗКПО за 2022 г., приключила с РА №Р-22221023004529-091-001/26.03.2024 г. Актът не е обжалван и е влязъл в сила. Дружеството е извършвало дейност в бар „Х.“, Б..

За 2022 г. юридическото лице не е подало годишен финансов отчет и годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО. Извършена е проверка на отчетените на регистрираното от „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД фискално устройство с №D., където е установен оборот за 2022 г. общо в размер на 8 847,76 лв. На основание чл. 122 от ДОПК сумата е приета като данъчна основа за облагане е корпоративен данък, откъдето са определени допълнителни задължения по ЗКПО в размер на 884,78 лв., както и лихви за забава 88,47 лв.

В частта по ЗДДС са определени допълнителни задължения по ЗДДС общо в размер на 81 793,97 лв. Част от сумата е формирана от извършена корекция на упражнено право на приспадане на данъчен кредит от „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД във връзка с покупка по фактура №66..22/06.02.2023 г. с ДДС в размер на 73 120 лв. Останалите задължения в размер на 8 148,33 лв. са следствие от начислен данък за недекларирани продажби за периода от 16.12.2022 г. и 11.03.2023 г., или установени обороти на регистрирано от дружеството фискално устройство №D. общо в размер на 48 889,96 лв.

Направен е извод, че С. Н. В. в качеството на управител на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД е укрила факти и обстоятелства, водещи до формиране на данъчните задължения по ЗДДС и ЗКПО, с което е изпълнена хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Счетено е, че е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие от страна на жалбоподателката. Отчетен е фактът, че дружеството няма активи, респективно е налице обективна невъзможност за събиране на публичните задължения от имуществото на длъжника. Установена е причинно-следствената връзка между поведението на

лицето и невъзможността задълженията да бъдат събрани. Отчетено е обстоятелството, че съгласно получена служебна бележка от сектор „Обезпечаване и събиране на публични вземания“ изх. №469-4/21.01.2025 г. дългът на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД, е категоризиран като „несъбираем“. Отделно, ревизиращите са взели предвид и друго обстоятелство, станало известно в РА №Р-22221023004529-091-001/26.03.2024 г. Според констатациите на ревизиращия екип, „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД е издало фактури за извършени доставки на строителни материали, по които получатели са „ИННО БИЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /две фактури с предмет строителни материали, издадени през м. 03.2023 г. на обща стойност 233 164,15 лв./ и „ВТА СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /6 фактури с предмет строителни и канцеларски материали на обща стойност 33 400 лв./. В отговор на извършените насрещни проверки двете дружества са представили доказателства за удостоверяване на покупките, сред които фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, счетоводни регистри, банкови извлечения за удостоверяване на извършените плащания. Органите по приходите са констатирали, че стойността на фактурите от посочените клиенти е наредена по банкова сметка IBAN [банкова сметка], която не е с титуляр „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД. Отправено е искане до ревизираното лице, в отговор на което не са представени писмени обяснения и/или счетоводни документи и регистри, удостоверяващи, че сумите са постъпили на каса в дружеството или че с тях са извършени плащания към доставчици. Предвид констатираните факти, органите по приходите са направили заключение, че сумата от общо 266 564,15 лв. представлява отклонени парични средства от патримониума на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД - обстоятелство, прието като предпоставка за ангажиране отговорността на жалбоподателката по чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

С възражение срещу РД, жалбоподателката е представила аналитични регистри на счетоводни сметки на юридическото лице за 2022 г. и 2023 г. — 501, 503, 493,499,498., но същите не са приети като доказателства, обосноваващи различни изводи от тези, възприети в РД.

В съдебното производство са събрани и гласни доказателства посредством разпит на свидетеля М. М. М.. Според показанията на разпитания свидетел, Н. А. Н. е бил негов счетоводител и му предложил да работи с „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД. Тогава се запознал със С., която му направила пълномощно. След няколко месеца закупил фирмата. От м.януари 2022 г. до м.април 2023 г. счетоводителят Н. подавал декларации от името на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД. Само счетоводителят се занимавал с договорите и подписвал документите с фирмения електронен подпис на счетоводната къща. След като свидетелят закупил фирмата, счетоводителят започнал с неговия подпис да работи. Имал няколко фирми при него, като му е бил счетоводител от 15 години. Доколкото му е известно, С. В. не е била наясно с дейността на дружеството и не били извършвани доставки към „ИННО БИЛД“ ЕООД и „ВТА СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ ЕООД, както и не са постъпвали плащания от тях. Преди да закупи фирмата, само счетоводителят е осъществявал дейност в периода 2022-2023 г. и не е имал преки наблюдения върху дейността ѝ.

Правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване по административен ред.

По същество е частично основателна.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП, и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. В случая РА е издаден от компетентни органи по приходите, а именно от Б. К. С., действаща като орган, възложил ревизията и оправомощена със Заповед № РД-01-786#1/25.09.2024 г. на директора на ТД на НАП С., и Т. Н. В., определена за ръководител на ревизията. Спазена е в предвидената в чл. 120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатира и допуснати съществени

нарушения на административнопроизводствените правила.

Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК предвижда особен случай на лична имуществена отговорност на лица, явяващи се управители или членове на орган на управление на задължени за данъци и задължителни осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Ал.1 от разпоредбата предвижда отговорност на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, който укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. Съгласно ал.2, управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Съобразно изложените в РА и коригирани в решението на директора на дирекция „ОДОП“ мотиви, отговорността на жалбоподателката е ангажирана както по чл.19, ал.1, така и по ал. 2 от ДОПК.

Между страните не е спорно, че през ревизираните периоди /до 23.04.2023 г./ жалбоподателката е била едноличен собственик и управител на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД.

Безспорно е и съществуването на посочените от ревизиращите органи задължения на дружеството към бюджета, предвид влезлия в сила РА №Р-22221023004529-091-001/26.03.2024 г.

Тези задължения не са погасени - нито доброволно, нито в резултат на принудително събиране. С оглед установения от публичния изпълнител факт, че дружеството няма никакво имущество /движимо и недвижимо, суми по банкови сметки/ и предвид категоризирането на дълга като несъбираем, следва да се приеме за категорично установена и невъзможността публичните вземания да бъдат събрани.

Спорът е относно останалите елементи от фактическите състави на отговорността, съответно по чл.19, ал.1 и по ал.2 ДОПК.

В хипотезата на ал.1 въпросът се свежда до това дали от жалбоподателката в качеството ѝ на управител на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД са укривани факти и обстоятелства, които по закон е била длъжна да обяви пред органа по приходите и имат ли това причинна връзка с невъзможността за събиране на задълженията за данъци.

Отговорът на този въпрос е положителен.

Съобразно трайно възприетото в съдебната практика, всяко несъответствие между декларираното и действителното положение следва да се счита за укриване на факти и обстоятелства. На още по-голямо основание укриване представлява недекларирането на факти и обстоятелства, за които законът създава задължение да бъдат обявени. В конкретния случай, „укриването“ се изразява в неподаването на ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2022г. с данни за реализираните приходи общо в размер на 8 847,76 лв. /според регистрираното от

„ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД фискално устройство №D./ и недекларирането в справките-декларации по ЗДДС на извършени продажби за периода от 16.12.2022 г. и 11.03.2023 г. общо в размер на 48 889,96 лв., за които не е начислен ДДС в размер на 8 148,33 лв. Доколкото по делото не се оспорва нито факта, че от регистрираното от дружеството фискално устройство са отчетени такива обороти, нито се твърди, а и не се установява те да са включени в подадени декларации по ЗКПО и по ЗДДС, то следва да се приеме, че е налице укриване по смисъла на чл.19, ал.1 ЗКПО.

Задължението за обявяване на тези данни е било за дружеството, на което жалбоподателката е била едноличен собственик и управител, т.е. могла е и е следвало да формира и изразява волята на юридическото лице. Дори да се приеме, че същата е упълномощила друго лице /счетоводител/ да извършва счетоводното обслужване на дружеството, за което няма писмени доказателства по делото, това не я освобождава от отговорност, доколкото като управител и представляваща дружеството именно върху нея пада задължението да осигури изпълнението на задълженията, произтичащи от данъчния закон.

Налице е и причинно-следствена връзка между укриването на подлежащите на обявяване факти и невъзможността публичните задължения да бъдат събрани, доколкото към момента, когато е следвало да бъдат декларирани съответните обстоятелства, дружеството е развивало дейност, а в периода, когато е издаден ревизионният акт, с който задълженията са установени, то вече е било без каквито и да било активи.

Предвид изложеното, съдът приема, че законосъобразно е била ангажирана отговорността на С. Н. В. по чл.19, ал.1 от ДОПК за задълженията на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД за корпоративен данък за 2022 г. в размер на 884,78 лв. и лихви за забава 273,62 лв., както и за ДДС в размер на 8 148,33 лв. за периода от 16.12.2022 г. и 11.03.2023 г.

Не така стоят нещата по отношение отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК.

Съобразно изложените в Решение № 452/03.04.2026г. мотиви, отговорността на С. В. по чл.19, ал.2 ДОПК е ангажирана за задълженията на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД, произтичащи от извършената с РА №Р-22221023004529-091-001/26.03.2024 г. корекция на упражненото право на данъчен кредит по фактура №66..22/06.02.2023 г. с ДДС в размер на 73 120 лв. от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД. Фактическият състав на отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК предполага да бъде установено и доказано от страна на ревизиращите органи, че С. В. недобросъвестно е извършила плащания в натура или в пари от имуществото на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или е отчуждила имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени публичните задължения за данъци.

Противно на изводите на директора на дирекция „ОДОП“, съдът намира, че по делото не е доказано нито осъществяването на описаните действия, нито

недобросъвестност на жалбоподателката, нито причинно-следствената връзка. Тезата на органите по приходите е, че паричните средства, преведени като насрещна престация за декларираните продажби с получатели „ИННО БИЛД“ ЕООД и „ВТА СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ ЕООД, представляват недобросъвестни плащания от имуществото на задълженото лице, имащи характер на скрито разпределение на печалба или дивидент, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по аргумент на чл. 19, ал. 2 от ДОПК по тази причина не са заплатени формираните задължения за данъци. Тази теза не се подкрепя от доказателствата по делото.

На първо място, при извършената на дружеството ревизия, приключила с РА №Р-22221023004529-091-001/26.03.2024 г., органите по приходите са формирали извод, че „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД не е извършило декларираните доставки /продажби/, тъй като не е установено дружеството да е придобило стоки от същия вид и количество. Ако това е така, жалбоподателката не би могла да се разпорежи с несъществуващи стоки, съответно да намали имуществото на дружеството. Освен това, ако не са налице реално извършени доставки, то не може да се приеме и че по тези доставки е имало задължение за „ИННО БИЛД“ ЕООД и „ВТА СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ ЕООД за насрещна престация, т.е. дължимо в полза на дружеството плащане, с което жалбоподателката недобросъвестно да се разпорежи.

На второ място, няма обективни данни, въз основа на които да се приеме, че извършените от „ИННО БИЛД“ ЕООД и „ВТА СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ ЕООД преводи на суми, идентични с тези по фактурите, издадени на тези две дружества, по банкова сметка, чийто титуляр не е „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД, представлява недобросъвестно плащане от имуществото на дружеството. Няма никакви доказателства /напр. подписан договор или друг документ/ и обективни данни, че именно жалбоподателката се е разпоредила сумите по фактурите да бъдат превеждани на указана от нея банкова сметка или в полза на определено /трето/ лице. Събраните по делото гласни и писмени доказателства съдържат достатъчно данни, че в действителност жалбоподателката не е изпълнявала функциите си на управител и е абдикирала от тях, възлагайки ги на друго лице – счетоводителя на дружеството. Това фактическо положение не може да освободи управителя на дружеството от отговорност за задълженията, които произтичат за него по силата на закона, но изключва недобросъвестността по смисъла на чл.19, ал.2 ДОПК. Тук е необходимо да се отбележи, че ревизиращите органи не са събрали доказателства нито относно титуляра на сметката, по която са преведени сумите, съответно не са изследвали дали са налице някакви връзки между това лице /физическо или юридическо/ и жалбоподателката, нито са изискали сведения или документи от физическото лице, за което се сочи, че е бил счетоводител на дружеството. Съответно, липсата на яснота относно титуляра на банковата сметка не дава възможност да се установи и в чия полза предполагаемо е извършено разпореждането със сумите по доставките, за да се прецени дали това представлява скрито разпределение на печалбата.

На следващо място, съдът намира за основателно възражението в жалбата, че ревизиращите органи не се посочили кога всъщност са извършени преводите, предвид, че фактурите са издадени през м. 03.2023г., за да може да се прецени дали това е било сторено по времето, когато жалбоподателката е била управител на дружеството, т.е. до 25. 04.2023г.

С оглед изложеното, съдът намира за недоказано, че преводите на суми от страна на „ИННО БИЛД“ ЕООД и „ВТА СЕКЮРИТИ СЪРВИЗ“ във връзка с издадените от „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД фактури, се явяват „плащане“ по смисъла на чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК, представляващо скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаване, в резултат на което е намаляло имуществото на дружеството. Недоказано е и че такова действие е недобросъвестно извършено от С. В. - че същата умишлено е отклонила в своя полза парични средства, или е отчуждила безвъзмедно имущество на дружеството и това е причина да не са погасени дължимите от дружеството публични задължения.

В обобщение, изводът, който се налага е, че не са налице елементите от фактическия състав по чл. 19, ал.2 от ДОПК за ангажиране отговорността на С. В. за задълженията на „ДОСТАВИ.БГ“ ЕООД, произтичащи от извършената с РА №Р-22221023004529-091-001/26.03.2024 г. корекция на упражненото право на данъчен кредит по фактура №66..22/06.02.2023 г. от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД. В тази част издаденият ревизионен акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

В останалата част жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, и двете страни имат право на разноски. Искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 120 евро. Ответникът е направил и възражение за прекомерност на претендираните от страна на жалбоподателката разноски за адвокатско възнаграждение. Съдът преценява възражението за основателно, тъй като делото не се отличава с особена фактическа и правна сложност, като същото е разгледано и е приключило в рамките на едно съдебно заседание, както и предвид характера и обема на извършените процесуални действия. С оглед на това на жалбоподателката следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 2000 евро.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221725000323-091-001/22.10.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 452/03.04.2026 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., В ЧАСТТА, с която е ангажирана отговорност на С. Н. В. по чл.19, ал.2 от ДОПК за задължения на „ДОСТАВИ.БГ“

ЕООД, установени с РА №Р-22221023004529-091-001/26.03.2024 г., произтичащи от непризнато право на данъчен кредит във връзка с покупка по фактура №66..22/06.02.2023 г. от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. В. срещу Ревизионен акт № Р-22221725000323-091-001/22.10.2025г., в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на С. Н. В. сума в размер на 2000 евро за разноси по делото.

ОСЪЖДА С. Н. В. да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 120 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: